

MEDI AMBIENT

AGUSTI ENSESA / ARXIU

Pont del Bisbe sobre el riu Galligants, a la vall de Sant Daniel

La primera monografia sobre la vall de Sant Daniel explica el patrimoni històric, natural i cultural que la converteixen en un dels espais més estimats pels gironins

La història d'un lloc privilegiat

JUDIT PUJADÓ
Girona

Tots els gironins tenen records que els lliguen a la Vall de Sant Daniel. Hi han anat per estudiar-ne la vegetació, per aprendre geologia, hi han passat dies d'esbarjo, hi han anat a dinar prop d'una font, a caminar o a córrer. El mateix ha passat amb tants artistes. La bellesa del paisatge, el final de les Gavarres quan ja sembla que entrin a la ciutat, va atraure Rusiñol, que pintava Girona des de Sant Daniel, o Prudenci Bertrana, que hi anava a caminar amb el seu gos. Pep Colomer hi va fer la "casa còsmica" i ha inspirat Enric Marquès, Isidre Vicens i fins i tot la fotògrafa Colita, que va fer una sèrie dedicada al monestir i a les monges benedictines. Els escriptors que n'han parlat no són menys. Bertrana escriuria que "La vall de Sant Daniel no sols ofrena violes als romàntics, bolets i espàrrecs als positivistes, solituds als misantrops, recers als empiocats, també dona seny i poesia a l'amor".

Primera monografia

Ara s'acaba de presentar *La Vall de Sant Daniel*, el primer llibre dedicat a explicar la història del que va ser, fins al 1963, un municipi independent, i des d'aquella data, un barri de la ciutat. Un barri, però, diferent, privilegiat malgrat el pes que hi han acabat tenint infraestructures com el desdoblament de la N-II, i els incendis que el van afectar poc temps abans, el 1983. Els periodistes Natàlia Iglesias i Salvador Cargol són els autors de l'obra que repassa la història de Sant Daniel des del 888, any en el qual es va traslladar el cos de Sant Daniel a una

de les coves de la vall, fins a l'actualitat. S'hi expliquen moments d'especial duresa com la guerra del Francès. La Vall, ubicada entre tres punts estratègics com la Torre Gironella, el Castell de Montjuïc i el fortí del Calvari, va patir el pas de les tropes que assetjaven la ciutat. I altres fets dolorosos com la Guerra Civil o la construcció de la variant de la N-II, quan ja era un espai protegit, que va posar en peu de guerra veïns de tota la ciutat, va comportar multitudinàries manifestacions i una llarga lluita que va acabar amb la seva inauguració el 1993, i amb el llast d'un lamentable impacte visual i acústic en un espai tan fràgil.

El llibre recorda la història de la població, que fins al 1963 va ser municipi independent, i que va inspirar molts artistes

La monografia, el darrer *Quadern* de la *Revista de Girona*, editada per la Diputació i la Fundació Caixa de Girona, repassa també aspectes de la vida quotidiana a Sant Daniel, dels 671 veïns que encara hi viuen i que han estat de gran ajuda amb l'aportació dels seus testimonis i records. Les festes que s'hi celebren, les fonts, les històriques inundacions del Galligants, els masos i la vida a pagès, les fortificacions, el monestir i les edificacions que hi hagut al llarg del temps, són d'altres aspectes que s'expliquen, així com la flora i la fauna d'un lloc que "té la força evocadora d'aquells indrets que han estat estimats generació rere generació".●